



BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: MOLNÁR JENŐ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre... 55,000 korona.
Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Mária Valéria-ucoa
12. szám. — Telefon: 138-05.

Ára:
5000
kor.

Jugoszláviában 8 dinár. — Amerikában 10 cent.

Elment a Nagyasszony

— Tisza Istvánné halálára —



...És kriptá nyílik, kriptá zárul,
Kálváriás út, ősi Geszt...
Két szív elporlik, száz kítáru,
S a két szív újra élni kezd.
A fájdalomnak szent kövére
Egy nemzet csuklott fejfel ül.
S két szívnek úgy sikolt a vére.
Mint egy új „Rendületlenül...”

A férfi szól: „Nincs vád a számon,
Kellét, hát voltam áldozat.
Legyek bár szél-befúttá lábnym,
Nem szórok nyegle átkokat.
De hogyha én hiába mentem,
S egymást versengve téptek:
Oh, öljetek meg újra, menten...
Talán így nyertek még hitet.”

És szól az asszony: „Idejöttem,
Az én napom oly síri volt.
Nem az enyém süt odafont, nem,
Bezárta azt e síri bolt.
Világa lesz, ki ide eljő,
S örökké fényességben ül...”
... A geszti csöndben zúg az erdő,
Sikongva: „Rendületlenül!”

MOLNÁR JENŐ

Héjja ne!

Irta: EMÖD TAMÁS

Parasztfiúkkal hajkurásztunk
Pelyhes libákat és csibét,
Lábunk alatt a harmatos rét,
Fejünk felett a fényes ég.
Egyszerre lám, a kis csibéket
Anyjuk riadtan fogta le, —
Mert egy sötét madár keringett
Ott fenn az égen... Héjja ne!
Héjja ne!

Fiuk, fiuk, emlékszem aztán,
A réten mentek ők megint
Kifulladt mellet, néma dobbal,
Sűrű rendekben, arra kint...
Egyszerre lám, megállt a cugg és
Némán lapult a földre le,
Mert egy sötét madár keringett
Ott fenn az égen... Héjja ne!
Héjja ne!

Felbámulok ma is riadtan,
Be lázas álom, iurcsa kép,
A föld alattam Magyarország,
Az ég ott fenn a magyar ég;
A föld alattam pusztasággal
És körakással van tele
És egy sötét madár kering fenn —
Fiuk, kiáltuk: Héjja ne!
Héjja ne!

A magyar külügynek már semmi sem árt

Dr. Walkó Lajost a magyar kereskedelem előterjesztésére külügyminiszterré nevezték ki.

A Borsszem Jankó mindenhol kiküldött munkatársának jelentése az amerikai és japán katasztrófákról

Az elmúlt hét a katasztrófák hete volt világszerte. Tókióban tűzvész, Amerikában gyilkos tornádó, Londonban hatalmas tűz pusztított. Végigjártuk rádioplánunkon ezeket a helyeket. Először New-Yorkba rádioplánoztunk. A környéken egész városokat söpört el a tornádó. Az életben maradt emberekre — Bud János távirati tanácsa alapján — rögtön kivetítették a tornádót. A táviró- és telefonösszeköttetés megbénult. Budapestről megvizsgálták az amerikaiakat, hogy itt tornádó nélkül is megbénult a telefonforgalom. New-Yorkból Tókióba rádioplánoztunk. Legnagyobb meglepetésünkre fölfedeztük ott Haller Istvánt, aki már nagyban tárgyalt a leégett faházak újjáépítéséről. A délutáni lapok nagy betűkkel hirdették: hogy: *Tűz az Operaházban*. Másnap megérkezett Georg Kaiser számlája, amelyben „Tűz az Operaházban” című darabja után járó tan-tiem elküldését kéri.

Sötét kérdés

— Mit szólsz az új mozirendelethez?
— Egészen stilszerű. Olyan, mint a mozilátogató férfinép: a sötétben tapogatódzik.

Tincset találtam az Angyalföldön

(Arany-ballada öt részben)

I. Megkezdem az ásást

Olvastam a lapokban, hogy az Angyalföldön ókori aranytalakat találtak, amelyeknek értéke milliárdokat tesz ki. Nyomban kivillamosoztam Angyalföldre. Angyali nyugalommal ázni kezdtem. Mellettem egy angyalcsináló dolgozott. Annyira elfáradtam, annyira ásult voltam a sok ásástól, hogy este felé már többet ásítottam, mint ástam.

II. Eredmény mutatkozik

Türelmemet siker koronázta. Ásóm kemény tárgyba akad. Sikertől kivakartom az aranyat, de az nem tal volt, hanem Bethlen arany középpútja. Gyorsan visszadobtam.

III. Ki korán kel, aranyat lel

Másnap korán keltem, hogy aranyat

leljek. Leitem. Egy füzetet ástam ki, amelynek borítékján ez állott: „Aforizmák és aranyköpések”. Visszaköptem a földbe.

IV. Aki magának vermet ás...

Már öt méter mély árkot ástam, de még nem leitem kincset. Egyszerre csak beleestem az árokba. Tűzoltókkal húztak ki, akiknek másképp is hasznát vettem. Eloltattam velük égő vágyamat, hogy kincset találjak.

V. Megtalálom a tincset

Hat évi ásási munkámat végre siker koronázta. Kiástam a tincset. A Nemzeti Múzeumban fölvilágosítottak, hogy ez a tincs egy kormányfőtanácsos pájesze abból az időből, amikor még mozgóárús volt a Rákóczi-úton.

Kisgazdák dala

a titkos szavazati joghoz

Csak titokban akartalak szeretni.
De el kellett nyilvánosan feledni...

Feleky Géza szerencséje

— Szerencsés ember ez a Feleky Géza! Legalább ötven hetet nyer a kétheti fogház leülésével.

— Hogy-hogy?

— Egészen biztos, hogy ezalatt a két hét alatt egy évi fogházat irt volna össze, ebből két hét a rezsi, a többi — haszon.



— Mikor jön el az a destruktív idő, mikor az emberek jót is tesznek — hazafias fölbuzdulásból?

Küldjék ki!

— Dicséretet nyert a Borsszem Jankó pályázatán —

Az öreg Treiber-pár, a gyermekek kívánságára Streliszkyhez ment, hogy lefotografáltassák magukat. A fényképész sehogy sem volt megelégedve a fölvétellel, mert olyan pofát vágott Treiber Vince, mint akinek az orra vére folyik.

— De kérem, nagyságos úr, csináljon barátságosabb arcot, tessék mosolyogni... Hiszen ez borzasztó!

Odahajol az öreg Treiber a fotográfushoz:

— Küldjék ki a feleségemet!

Weisz Gáspár (Tiszafüred)

A műkedvelő énekesnő

— Maga azt mondja, hogy Balogné-nak szerencséje van a hangjával. Hogyan?

— Hát úgy, hogy a szomszédjai hallgatási díjat fizetnek neki.

Dán humor

— Ha lefagy a füle, dörzsölje be rögtön hóval.

— No és mit csináljak nyáron, amikor nincs hó?

Erre is kell gondolni

— Az én anyám sohase fog beleegyezni a mi házasságunkba.

— Miért nem?

— Mert árva vagyok.

Politikai gyűlések a moziban

A belügyminiszter legutóbbi rendeletét adott ki, mely szerint ezentúl politikai gyűlések céljára a mozgósínházak is igénybe vehetők. A rendelet értelmében Vázsonyiék legutóbbi gyűlésüket már a *Hazám*-mozgóban tartották. A stilszerűség kedvéért az egyes pártok és politikusok számára, gyűlések céljára a következő mozikat jelöljük ki:

Wolffék a *Nyugat*-moziban, mert az ő napjuk le-nyugvóban van.

A *Keresztényszociálisták* a *Carmen*-moziban, mert ahol ők beszélnek, oda kár menni.

Lendvai-Lehner az *Olympia*-moziban, mert ebben a szobán benne van a „pia”. Pia után átvonulás a *Rákóczi*, akarom mondani *Rákóczi*-moziba.

Bud pénzügyminiszter az *Eldoradó*-moziban, mert ebben viszont az *adó* van benne. De esetleg a *Royal-Chappol*-ban, mert az adóalanyoktól minden pénzt elchappol.

Szilágyi Lajos, mint kamarás, a *Kamará*-ban ónajt gyűlést tartani. De konkurenciát kap egyes egységespárti képviselők személyében, akik szintén a *Kamará*-ban szeretnének helyet kapni, mert tudvalevőleg a *kamarában* van a hússosfiazék.

A *kisgazdák* a *Capitulál*-moziban, mert a választójog ügyében alaposan kapituláltak.

Végül a *kormány* az *Est*-mozgóban, mert ha sokáig így csinálja, neki is beakonyul.

—ÁSZ.

Csődönkívüli kényszeregyezés

— Halló! Blau úr?... Hányszor kérjem már?.. Fizesse ki a számláját.

— A Blau urat tetszik keresni?... Épp az előbb ugrott be a Dunába.

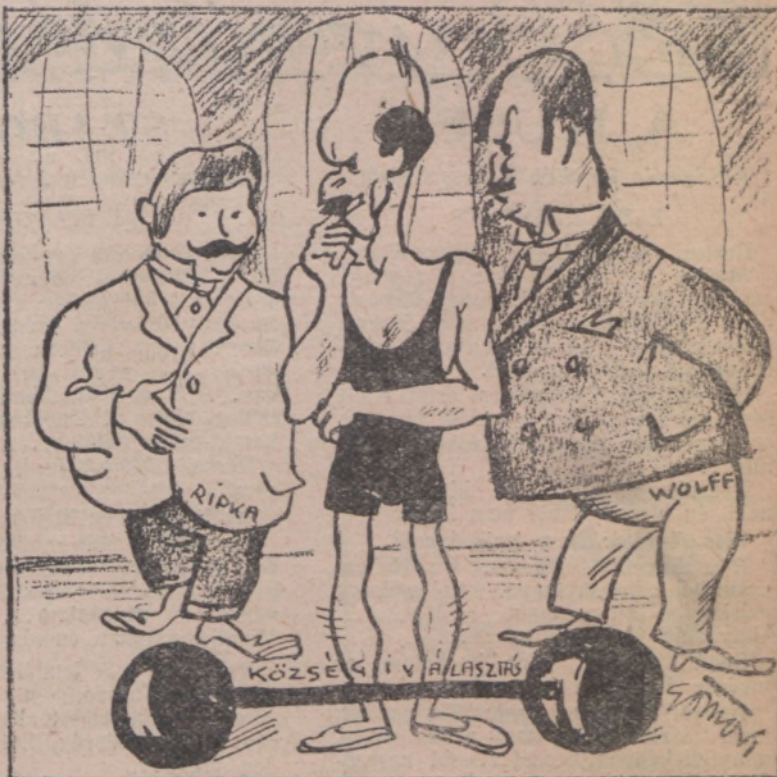
— Az istenért, húzzák ki gyorsan, kiegyezzek vele akár húsz percentre is.

— Húsz percent?... Hova gondol?..

— Jó, hát tíz percentre... de hozza már nekem vissza azt a Blaut.

— Tíz percentre?... Gemacht! Akkor már kinj is vagyok a vízből. Itt Blau beszél...

A súlyemelő



Wolff Károly. — Csak bátorság, Pista!... Én majd jobbfelől segítek...

Ripka Ferenc. — ... én meg balfelől.

Bethlen István. — Jó, jó, de azt is garantáljátok, hogy ha leejtem, titeket lapít szét.

OMKE

Húsz éves lett az OMKE.

De hol a diadal?

Az OMKE és az üzlet

Egyformán „fiatal”.

Hiába fürge szellem,

Erős vezéri kéz:

A kurzus árja ellen

Meddő itt minden ész.

A Sándor Pál erélye

Konok sziklába vág:

Kereskedők felett dönt

A ripacs-aeropág.

Hol van a régi erkölcs.

A szabad levegő?

Nagy Barossok világa:

Idézünk, jöjj elő!

Magyar kereskedőnek

Más nem jut, csak adó...

Virrasszon csak az OMKE.

Az éj már sorvadó...

Pasztuljon egyszer innét

A sok gyanús elem,

S viruljon közjavunkra,

A kereskedelem!

Férfidivat 1925-ben

Nagy bámulója voltam mindig az angol divatnak. Én ugyanis azt láttam: a londoni divat vezet és a pesti uracsok londoni mintára öltözködnek. Képzhető tehát meglepetésem, mikor egy nap ilyen című cikkek jelentek meg a pesti lapokban: „Az angolok beruházásai Pesten.”

Lehetséges volna? Hiszen akkor Budapest vezet a divat terén! Ámulatom még fokozódott, mikor egy este színház után hazatérve, a garderobom — angolosan eltűnt. Kénytelen voltam újra fölruházni magam. Előbb azonban alaposan tájékoztam a legújabb divatról. És ekkor örömmel állapítottam meg, hogy Budapest a divat terén világvárosi jellegű öltött.

Igy például megtudtam, hogy a szabászat terén mi vezetünk. Léderer Gusztáv valósággal iskolapéldát mutatott a *testszabászatból*.

A mellény kivágása hosszabb lett, viszont a *mellbevágás* azért tovább is divatban marad.

A nadrág valamivel bővebb lesz, mint tavaly, még pedig az idei rossz gazdasági év miatt, amikor minden egyéb földi jó amúgyis szűkebbre van szabva.

A kalap-kultusz letűnőben van. A kalaphoz ugyanis fej kell, ma pedig a legtöbb ember elvesztette a fejét. Minek akkor a kalap?

És aki attól tart, hogy az új tavaszi divat *fejörést* fog okozni, rendeljen meg magának — *gumibotot*.

Halottkémi jelentés 1925-ből

A halott neve: Kohn Mór.

Foglalkozása: Kereskedő.

Vallása: Detto.

A halál neme: Természetes halál.

Hol találták a holttestet? Összetört tagokkal a lépcsőházban.

Kertész II. figyelmébe

Veszélyesebb a futballnál

Vilikém, a box,

Bár a bíró nem füttyöl rád,

Mégis ülni fox.

VILLÁNYI PEZSGÓ

SCHAUMBURG-LIPPE
HERCEG UDVARI
PINCÉJE, VILLÁNY.



Borsszem Jankó a színházban



A KUSS

KISSgazda kinjáték 3 kussolásban

ELSŐ KUSSOLÁS

Bartos. — Mit bögsz, ángyom?

Matók. — Siratom azt a régi jó magyar Bort, amit Gárdonyi hagyott ránk örökségül. Hej, más idők járnak, holmi zagyva mustokat mérnek a csárdában ott a Rákóczi-úton.

Bartos. — Ehhöz te nem értöl. Amit itten mérnek, az ám a valódi bor. Az embörnek az óra szinte *biboros* lösz tüle...

Rózsahegy. — De a kirelajzomat neki, én bizony ebbül nem iszok.

Kiss (belép): Nem iszik kend?

Rózsahegy. — De nem ám. Nekem a Borból adjanak imnya. Attul egészen máskippen láti az embör a dógokat... Gatyásníp így nem beszél...

Sugár. — Nao haot barautom, ez meégse jaorja, a kaulyafaojaot!

Hevesi (észbe kap): Teringettét, most veszem észre, hogy ahány gatyá, annyiféleképpen beszél... (A szerzőhöz.) Ezen változtatni kell...

Bibó. — Just se!

MÁSODIK KUSSOLÁS

Kiss. — Na, ide a jussal. Azért gyüttem vissza a Nemzetibe, hogy megkapjam a juszt, amit ígértek. Hun a juss?

Bartos. — A jussodat pöröld a Faldulinál. Én tülem egy vas-tapsot se kapsz...

Kiss. — Neem?

Bartos. — Neem.

Kiss. — Neceem?

Bartos. — Neceem.

Kiss. — Nececececeem?

Hevesi (Bibóhoz): Muszáj, hogy úgy nyújsák a szavakat?

Bibó. — Valamit csak kell, hogy nyújsanak.

Kiss (leüti Bártost): Dögölj!

Hevesi (Bibóhoz): Muszáj, hogy agyonüsse?

Bibó. — Természetesen. Még mindig jobb, mintha a kritikusok ütnek agyon szegényt...

HARMADIK KUSSOLÁS

Frorelich (nézi Kiss): Micsoda? Kigyelmed már szabadult? Na, nálistennek, a legjobb kilátások... (Markóba nevet.)

Bibó (Hevesihez): Kérem a juszt.

Hevesi. — Mifél juszt?

Bibó. — Ami jár nekem.. Hol a kasszarapport? (Zsebre vágja a tantémet.) Rendben van... (A kiskapuban összeütközik egy destruktív kritikus-sal.) Micsoda maga?

Kritikus. — Kriti...

Bibó (szavába vág. Kiegészíti): .. kuss!

STAROK

Csillagok játéka 3 felvonásban

ELSŐ FELVONZÁS

Gaal Franciska (gukerrel): Nézze... ott a páholyban jobbra Fedák... mögötte a többi csillagok... Bajor Gizi az Unio légkörébe szédült... lássa a Csortos, ott, mellette, egészen elta-karja... és nézze, itt, balra a Darvas... ő a legújabbban fölfedezett csillag, előtte a Göncöl-szekér, a lovakat kifogták belőle...

Dénes (elragadtatva): Na és a Varsányi?

Gaal. — Éppen itt jön.

Varsányi. — Más holdat akarok. Nyolc évig keringett körülöttem ez a Lukács, hol fogyott, hol pocakot eresztett, végre is megúntam... (Rajnaihoz.) Mondja, vonzom én magát?

Rajnai. — A lendületek mérsékelt arányában, asszonyom, de csak relative, az Einstein-elmélet alapján ha rám jön a nehézség, illetve a nehézkedés, pláne...

Varsányi. — Hát akkor nehézkedjék reám...

Lukács (felhördül): Micsoda? Uj bolygó a láthatáron? És hozzá üstökös... Hah, ezt nem türhetem.

Szerémi. — Mit csinál kolléga?

Lukács. — Fölszállok a gépemre és tülemkedem a Vígyszínház légkörén... (Kívül motor-berregés.) Ott Jób világ lesz... nem olyan Komor, mint itt... és talán tündöklőbb csillagokat rejtenek Blumen-thália berkei... (Fölrepül.)



MÁSODIK FELVONZÁS.

Varsányi. — Nos, hány méter?

Lukács. — Tizennégyezer... le-számítva amit a cenzura a filmből ki-vágott... A starok egész légiója vett körül... trikós égitestek száguldottak gépem előtt... és a magasságmérő egyre többet mutatott... A ballerínák ennél többet is mutattak, (Kint éljen-zés.) Hallja, hogy bálványoz a tömeg!

Varsányi. — Oh, érzem, újra a von-zást amely magából árad.

Lukács. — És Rajnai?

Varsányi. — Itthagytott. Azt mondta, nem játsza tovább ezt a passzív szerepet. Ő az aktív ellenzék tagja. És maga? Még mindig beteg?

Lukács. — Igen, egy kicsit angol-kóros vagyok. Az a londoni kód az oka, amit Zilahy felém fujt.

Zilahy. — Kód előttem, kód utánam. Csak ahol én vagyok, ott *süt a nap*.

HARMADIK FELVONZÁS

Varsányi. — Mi az? Maga csak a zsinórpaddlásig jutott?

Lukács. — Hát mit gondol? Majd boldond leszek itt hagyni a Vígyszínhá-zat a maga kedvéért?

Varsányi. — Hanem egy kis tejet, azt hozhatott volna.

Lukács. — Honnan?

Varsányi. — A tejútról.

Lukács. — Akartam, de hát, ott nem adták le a tejet a — csillagok.

Hegedüs. — Jegyezd meg öcsém, a csillagokhoz három út vezet, az egyik: a pénz, a másik: a pénz, a harmadik: a pénz... Más úton soha el nem éred... még a tejúton sem...

Rajnai (visszalendül): Ugy látom, a Newton-elmélet megbukott. Einsteinnek igaza volt. De hát hol talállok égitestet, amely engem szűz keblére von?

Varsányi (kirúgja): Mars!

Rajnai. — Mars? Hogyisne. Akkor már inkább a Vénusz...

Kritikus. — És ez egy befejezés? Ha legalább egy telefonvics jöjjön!

Központ. — Már kapcsolom.

Dénes Gyurka és Gaál Franciska (egymást átölelik nevetve): Halló!... Ki beszél?... A szerkesztőség?... Nagyszerű kritikát kérünk. Hogy itt ki beszél?... A darab csattanója. (Csók)

DYMI

Bánffy Miklós — Calchas

Kedves Borsszem Jankó! Olvasom, hogy a budapesti francia követségen „Szép Heléna”-előadás lesz, amelyen Bánffy Miklós gróf látsza a jós Calchas főpap szerepét. A szereposztás el van hibázva, mert hogyan játszhat egy volt magyar külügyminiszter jós-szerepet, mikor még visszafelé sem tudna jósolni?... Tisztelettel egy kül-politikai habitué.

Össze-szerelem

Szerelték: Wolff és Duvernois

ELSŐ FÖLSZERELÉS

Somlay. — Na, gyerünk azzal az elcsábítással, gyorsan, gyorsan. Négy-fölvonásos a darab. Nem érünk rá nyavalyogni...

Simonyi Mária. — Muszáj, hogy megcsaljalak?

Somlay (ijedten): Hű akarsz lenni?...

Simonyi. — Igen, hű... a hagyományokhoz azokhoz a francia színmű-tradíciókhoz, amelyek nélkül egy darab el sem képzelhető. Vedd tudomásul, hogy máris megcsaltalak...

Somlay. — Hálisennek, legalább ledolgoztad az első fölvonást.

MÁSODIK ÁTSZERELÉS

Ilosvay Rózi. — Csak azt szeretném tudni, hogy a két szerző közül melyiknek jutott eszébe az, hogy nekem Somlaytól gyerekek legyen?

Wolff (a sűgőlyűkből): Az én sugallatomra történt. Duvernois ellenezte. Végre megállapodtunk abban, hogy egyszerre két gyerek lesz...

Ilosvay (rémülten): Ah, ikrek? Végem van. (Meghal.)

Wolff. — Dehogy is ikrek. Hát értse meg. Mi az? Meghalt? Hiszen ez egyszerű. Már éppen azon törtem a fejemet, hogy mi az ördögöt is csinállok én magával a harmadik fölvonásban? Siessen, még kapuzárás előtt hazaér.

HARMADIK SZÉTSZERELÉS

Somlay. — Ugy látszik, a kritikusoknak igazuk van. Határozottan tehetséges vagyok... Egyszerre két gyereknek lettem az apja...

Duvernois (a háttérből, mint mechanikus): Várjon... itt egy kis szerkezeti hiba van... A gyerekeket ki kell cserélni... Az elektromos drámai feszültséget csak így lehet fokozni...

NEGYEDIK LESZERELÉS

Simonyi Mária (nézi a két gyereket): Csak tudnám, hogy melyik a Wolffé és melyik a Duvernois-é? (Az egyikhez.) Ugy rémlik, mintha te Wolffra ütöttél volna...

I. kisfiú. — Wolffra Ambrus kritikus bácsi ütött a Pesti Naplóban.

Somlay (a másikhoz): Hát te kire ütösz, fiam?

II. kisfiú. — Én gumibottal ütök mindkire, aki destruktív zsidó...

Somlay. — Na, akkor egész bizonyos, hogy ennek Wolff az apja.

Kis zsebszótár drámairóknak földszagú darabokhoz

Dünyögés. Dörmögés. Dohogás. Hümmögés. Hüppögés. Szortyogás. Szörösölés. Kortyogás. Szippogás. Köpdösés. Pökdösés, Sercintés. Bőfögés. Felhangzás. Alhangzás. Aunnye. Ébadta. Ebugaita. Ángyomtérge, Fenegegye. Rossebapofáját. Födéség. Aszszonyverés. Ivás. Egy kis családí gyilkosság. Záradékul nagy némajáték: „A romlatlan falu egyszerű népe”, a főbb szerepekben a Nemzeti Színház zsidó művészeivel.

„Lila Kakadu“-színház

Levelet hozott a posta. A borítékban szemetszűrő betűkkel ez a fölírás volt: „Lila Kakadu“-színház. Valóságos belső titkos drámairó vagyok, érthető tehát, hogy remegő kézzel bontottam föl a levelet. És félajultan olvastam:

„Uraságod eddig nem tudott a színpadon érvényesülni, mert uraságod egy névtelen senki, aki a kutyának sem kellett. Most azonban új színházi vállalkozás alakult, mely célul tűzte ki, hogy az ifjú Magyarország tehetséges, de irni és érvényesülni nem tudó drámairóinak a közsínházak által bevehetetlennek minősített darbjait színpadra hozza. Nos, ne tévovázzon! Ne töltsé télenül drága idejét! A „Lila Kakadu“ vezetősége elfogad és előad minden hazai darabot, csupán szerény költségeinek megtérítésére tart számot. Kedvező fizetési föltételek! Kivá-natra házhöz is megyünk. Keresse föl tehát a drámairók Mekkáját.”

Még ma sem tudom: hogyan, de egyszerre csak ott álltam a „Lila Kakadu“-színház igazgatója előtt. Nyá-jasan nézett rám.

— Egy vagy három?

— Három, — szóltam izgatottan,

Kis papírlapot tett elé, a következő nyomtatott szöveggel:

A „Lila Kakadu“-színház tekintetes igazgatóságának

Budapest

Tudomásul veszem, hogy három-fölvonásos darabomat elfogadták, amiért kötelezem magam, hogy az elsőrangú szereposztásért ötmillió, a díszletekért százmillió, a napi rezsi fejében ötmillió koronát, a szerepek kiírásáért egymilliót, a sűgő különös buzgalmaért félmilliót, kellemes kritikákért tizenöt milliót (soronként 50.000 koronát) fizetek, viszont a befolyó tiszta jövedelmet teljes egészében én kapom.

Kiváló tisztelettel

(aláírás)

U. i. Kivánatra 3 havi részlet.

Kiesett a toll a kezemből. Miből fizessenek én, B-listás drámairó? Ha így fest a ütök drámairók Mekkája, akkor a „Lila Kakadu“ engem nyilván zöld számárnak tekint. Csalódottan támo-lyogtam ki. Most már megint csak Hevesi Sándorban reménykedem. Ő még nem vette le egészen a kezét a titkos drámairókról. Rohanok...

Cs. Gy.

Faludi monológja

az „Én már ilyen vagyok“ című három-fölvonásos disznóság ágybetét-jelenete után

Egy gondolat bánt engemet: Ágyban, párnák közt bukni meg... Elfogyni lassan, mint a publikum, Mely ily malackodást már régen un...

Kiss Ferenc

két napig a váci állami fogházban vendégszerepel



— Ez aztán nekem való hely. Itt mindig telt ház van.

ÁLTALÁNOS
vélemény, hogy a külföldi művésznökkel

EGYENLŐ
nívójú és népszerűségű

TITKOS

csak a Belvárosi Színházban látható.
Ez még a kisgazdák természetével is összefér.

Részlet Hevesi Sándornak Biró Lajoshoz intézett leveléből

„...sajnos, itt betűhiba miatt az Ön szindarabjai hosszabb ideig nem kerülhetnek színre, mert a Nemzeti Színházhoz egyelőre csak Bibó Lajosnak van juss-a.”

„Csillagok“

— Tegnap este a csillagokat láttam.
— A Vígyszínházban?
— Dehogy! Pofonütöttek.

THEATRALIA

A színházi hét eseményei

* A szezon legnagyobb művészi élménye az „Ősi szerelem” előadása a Renaissance-Színházban. A sajtónak és a közönségnek egyhangú megállapítása, hogy Pierre Wolff és Henri Duvernois nagyszerű darabja, a Renaissance-Színház tökéletes előadása a legnagyobb művészi események közül való. Az „Ősi szerelem” a bemutató parádés szereposztásban hatszor szerepel a hét műsorán. Vasárnap délután ugyancsak mérsékelt helyárral „A waterlooi csata”.

* A Vígyszínház jövő heti műsorát természetesen a legfrissebb újdonság, Zilahy Lajos nagyszerű színműve, a „Csillagok” dominálja. Pénteken pedig Shaw Bernát pompás komédiája, „Der Liebhaber” kerül színre a burgszínek előadásában. Vasárnap délután a „Főpénztáros ur”-at és a „Csendélet”-et adják mérsékelt helyárral.

* A Halló, Amerika! hete lesz a Fővárosi Operettszínház jövő hete is. Minden este a szenzációs revüt adják, amelyre már több, mint ötven-szer adtak el minden jegyet. Vasárnap délután mérsékelt helyárral a „Nótás kapitány” kerül színre.

Új vendég

a Ferenc József-híd Turul-madarán



Öngyilkos a törvény előtt

Megbízhatatlan forrásból kaptuk a hírt, hogy törvényjavaslat készül, mely az öngyilkosokat törvénytörés elé állítja.

Bíró (a fegyőrhöz): Vezesse elő a kosokat, az öngyilkosokat. (Fegyőr megteszi. Az I. vádlatához.) Mi a neve?

Vádlott (nem tud a lábán állni, mert kicsit meg van halva, fegyőr fölállítja. Elhaló hangon): Nebbich Izor.

Bíró. — Foglalkozása?

Vádlott. — Öngyilkos.

Bíró. — Családi állapota?

Vádlott. — Csalárdos vagyok.

Bíró. — Miből él?

Vádlott. — A halálomból. Abból, amit félretettem. Én tudniillik csőd elől menekültem a halálba. Textiltott üzelmek miatt.

Bíró. — Tettének oka?

Vádlott. — Tönk, kényszerregyezség, adócédulák és egyéb szerelmek. Reménytelenül szerelmes voltam az adó-kivetőhelyettes úr leányába s túlzott (adó)vallomásokot tettem neki.

Bíró. — Mielőtt öngyilkos lett, elrendezte-e adóügyeit?

Vádlott. — Igen, kérem. Szépen elrendeztem öt csomagba. Most is ott fekszik az asztalon.

Bíró. — Lefizette-e a kényszerkölcsönt?

Vádlott. — Sajnos.

Bíró. — A revolverért luxus-adót fizetett-e?

Vádlott. — Nagyon.

Bíró. — Az a vád ön ellen, hogy kémekkel érintkezik, szóval hazaáruló.

Vádlott. — Miféle kémekkel?

Bíró. — Halottkémekkel. Beismerésben van?

Vádlott. — Igen. De csak egyszer beszéltem az egyikkel. Azt kérdeztem tőle: „Hogy van, mióta nem láttam?” Mert akkor már nem láttam. Én már régóta ismerem a kémet.

Bíró. — Ön adó elől, házbér elől s különböző fizetési kötelességek elől ismeretlen helyre akart megszökni, de közben letartóztatták. Ön el akart húyni, meg akart boldogulni, a halálba készült menekülni, de a törvény emberei rátették önre a kezüket.

Vádlott. — Jobban mondvá: a vizes lepedőt.

Bíró. — Mit tud védelmére fölhozni?

Vádlott. — Kérem, én természetes

halálal haltam meg, vagyis jobban mondvá: természetes, hogy halálal haltam meg. Nekem, tek. törvénytörés, tüdőbajom volt s inhalációs kúrát folytattam.

Bíró. — Van-e vagyona, melyből hitelezőit kielégíthetné?

Vádlott. — Igen, van. Egy lepedő-kollekcióm és egy értékes rovargyűjteményem, amely rajtam rágódik. Ezeket szívesen átadom hitelezőimnek.

Bíró. — Igaz-e, hogy önt, mert nem fizetett lakbért, kitették a lakásából?

Vádlott. — Igaz. Kitették a holttestem az udvarra.

Bíró. — Beismeri-e, hogy ön, Nebbich Izor, ex-textilkereskedő ellen gyilkosságot követett el rablási szándékból? Tudniillik, hogy elrabolja a kicstártól, a háziúrtól s a hitelezőtől azokat az összegeket, melyeket ő még kiizzadhatott volna, ha életben marad?

Vádlott. — Beismerésben vagyok.

Bíró. — Mi okból követte el tejtét?

Vádlott. — A nyavalyásra nagyon haragudtam, mert nem tett eleget fizetési kötelezettségeinek.

Bíró. — Hogyan követte el a gyilkosságot?

Vádlott. — A gyilkosság napján dühösen rontottam be Nebbich lakására s így ordítottam rá: „Na, te gazember, nem fizeted meg a kincstárnak azt a pár milliót? Akkor lepuffantlak!” Evvel lelőttem a nyomorult kutyát..

Bíró (elszólja magát): Nagyon helyesen..

(A tárgyalás és a vér még lapzárta-
takor is tovább folyik.)

CARÁMY

Angyalföldön keresik Attila sírját

Hogy Attila király *hun* volt,
Azt tanultuk a gimnáziumban;
Most az Angyalföldön azt keresik,
Hogy Attila király *hun* van?

Mire jó a félreértés

— Van szerencsém. Szarvas úr!
Miért olyan izgatott?

— Hogy miért vagyok izgatott? Hát nem hallotta még? A feleségemnek egy kis babája van.

— Mi az, hogy kicsi? Az nem is olyan kicsi!...

Miért drága a kenyér?

— Néhány illetékes nyilatkozat —

A kenyér. — Azért vagyok drága, mert a liszt drága. Feleségem tegnap 100,000 koronáért vett a Rózsavölgyi-cégnél egy Lisztet.

A zsemlye. — Én nagyon szegyenlem azt, hogy olyan drága vagyok. Egész nap zsemlesütve járok.

A pék. — Nem ment el a sütnivalóm, hogy olcsón adjam el a zsemlyét! Akinek ez nem tetszik, azt egyszerűen péken törülöm.

A liszt. — Kérem, az egészsnek a zsidók az oka. Ha azok lisztességesebbek lennének, akkor mink olcsóbbak volnánk. Kérem, egy zsákért, amelybe minket beletesznek, egész vagyont kérnek. Zsákban liszt: az nem zsákban macska, azért jól kell fizetni.

A búza. — Mióta paritásunk van, azóta nem tartozunk megokolni drágaságunkat. Ami ritka, az drága. A búza pedig ritka, mint ahogy ritka az árpa és a rozs is. Azonkívül a nevünk bitorlását is bele kell kalkulálni az árba, hiszen van: búzakék, búzakereskedő, Búza Barna stb.

Kedves Borsszem Jankó!

Nem értem az ellenzék álláspontját: miért akar minden áron több titkosságot? Hát nem elég titkos dolog vesz körül bennünket? Így péld. napirenden vannak a titkos inzolvenciák... Titkos az is, hogy miből élünk... *Titkos* a Belvárosi Színház primadonnája és rengeteg a titkos drámairól. Tiszte'ettel *Székret Ernő*.

A kisipar hitele

Újabb hitelt kap a kisipar, ha ennek a híresztelésnek hitelt lehet adni. A hiteles forrásból nyert értesülést a hitelezők hitetlenül fogadták. Ha a kisipar nem kapja meg a hitelt, akkor az egész magyar iparra hitéletidő vár.

Aranyásók

1. Már ifjúkoromban legkedvesebb tervem volt, hogy kimegyek Kaliforniába aranyat ásni. Az ember csak ás-ás, aztán egyszerre talál a földben egy aranyórát vagy aranygyűrűt. Ugy találtam: ez nekem való pálya.

2. Kaliforniába egyéb elfoglaltságom és vizumhiány miatt mindeddig nem mehettem ki. Annál nagyobb örömmel értesültem róla, hogy újabban az Angyalföldön is szép sanszokkal indulhat az ember az aranyásói pályán, Feleségemmel együtt — ásóval és kapával fölfegyverkezve — kitutajunk az Angyalföldre.

3. Az Angyalföldön már hatalmas embertömeg tanyázott. Ástak. Mi is ástunk. Estig semmi eredmény.

4. Az éjszakát a szabadban töltöttük. Másnap reggel ismét kezdődött a munka. Estefelé egy kemény tárgyba ütközött az ásóm. Boldogan emeltem ki a földből. Egy kis tányér volt. Nem arany, de az nem baj: kétségtelenül értékes régiség.

5. Feleségemmel és az utánunk tóduló tömeggel együtt a tányért, úgy ahogy álltam azzal a nemes patinával, azonnal elvittük a régiség-kereskedőhöz. „A kétszázmilliót megkapom érte” — gondoltam magamban boldogan.

6. A régiségkereskedő lekaparta a patinát. Lassan láthatóvá vált, hogy valami fölírás van a tányéron.

— Bizonyára valami ősi írás, —

Pszt!... beteg a demagóg...



mondta a feleségem — így még értékesebb a lelet.

7. Mikor a patina teljesen le volt vakarva, a régiségkereskedő szó nélkül elém tartotta a tányért. Ez állt rajta: „Gesetzlich geschützt”.

Ami igaz, az igaz

Oláh Gusztáv dr., miniszteri tanácsos, az állami elme- és ideggyógyintézetek igazgató-főorvosa legutóbb egyik napilapban részletesen nyilatkozott az elmeagyógyintézetek állapotáról. Nyilatkozata — szóról-szóra — így kezdődik:

— Minden illetékes tényező azon fáradozik, hogy az állami elme- és ideggyógyintézeteket közelebb hozza az élethez...

Meg kell állapítanunk, hogy a főorvos úrnak teljesen igaza van. Minden illetékes tényező, de elsősorban az állami és főleg az adóhivatalok (úgy is, mint *adóilletékes* tényezők) csakugyan állandóan azon fáradoznak, hogy az elmeagyógyintézeteket az élethez közelebb hozzák, illetve bennünket az elmeagyógyintézetek közelebb vigyenek...

V., Zoltán-ucca 16. Telefon: 18—08.



„CHATEAU HUNGARIA” különlegesség

Nurmiadák

Coolidge elnök kihallgatáson fogadta **Nurmit**, a világhírű futóbajnokot és megkérdezte tőle, hogy látta-e Amerikát.

— Csak úgy *futólag* — válaszolta **Nurmi**.

Nurminak semmi sem lehetetlen — írják lelkesülten az amerikai újságok. Próbálna meg Budapesten lakást szerezni!

Állítólag **Nurmi** azért tud olyan bámulatos gyorsasággal futni, mert minden versenye előtt megiszik két üveg keserűvizet.



Két debreceni adoma

— *Jutalmat nyert a Borsszem Jankó pályázatán* —

I.

A lokálpatrióta

Az ötvenes évek derekán történt, hogy a „vörös herceg” magyarországi tanulmányútjában eljutott Debrecenbe is. Hagyományos magyar szívésséggel fogadták persze; föllobogózt a puccák, ötös díszfogat, csikósbandérium — és ami parádé csak kitellett a nemes város virtusaiból.

Ahogy a menet a Piac-uccán halad, egyik szalagdíszes rendező nagy siettében is meglátja a Városház-közön Jobbágy Péter civis uramat, aki neki-dűtvén vállal a városháza túlsó falának, főszege nyugalommal pőfékel. Pedig idehallik a nagy sokadalom zajgása a másik végről; csak egy félfordulatot kellene tennie, hogy a Rózsa-ucca sarkáról meglássa a fényes menetet. De ő csak fújja a füs-

töt a Kenyér-piac felé — éppen az ellenkező irányba.

A lelkes rendezőt kiharozza sodrából ez az isteni flegma, odaszól:

— Hát Jobbágy uram meg se nézi a nagy hajcihőt? Ahun hozzák a francia király öccsét a város ötösén!

Az önérvetes civis (mármint polgár Jobbágy Péter uram, akinek a Basahalmán innen vágják el a ködökét) kivészi a pipát, egyet sercent balfelé s kicsinyég kidüllesztvén mellén a lajbit, így adja vissza a szót:

— Mit níznek rajta?... *Vidiki!*

II.

A szakértő

A Petőfi-szoborpályázat egyik lemaradt művésze följánlotta megvételre Debrecen városának a pályaműve fölakját. Nem kért valami sokat érte, azután meg Petőfi valamikor „benntlakossa” is volt a városnak: kapott a kedvező alkalmon a magisztrátus.

Lehozatták tehát a modelt megtekintés céljából, mert hát — ami igaz,

igaz: — jányt, jószágot szemről kell venni.

No de ki mondja meg: jó-e a szobor? Hát ki mondaná? Itt van Fumigalli őrnagy uram, aki becsületes talján létére végig küzdötte velünk a szabadságharcot. Az is Bem alatt szolgált, még a fehéregyházi síkon is ott küzdött: az bizonyosan megmondja.

Nosza, elő Fumigalli őrnagy urammal! A bizottság bemutatja neki a művet s megkéri: adjon véleményt, hogy jó-e hát ez a Petőfi-szobor?

Az őrnagy úr végig mustrálja a hatalmas méretű alkotást és némi fontos közhintések után, de szakértői hivatásának teljes önérvetével előterjeszti véleményét eképpen:

— Uraim! En a megboldogult Petefi százados úr szemellessen nem ismerte, de azer tudom adni magam velemenj. Ha ezet a szobor a boldogult Petefi úrhoz hasonlítja, akkor ez megvan jó szobor, ha pedig nem hasonlítja, akkor ez megvan nem jó szobor!

A nemes város a szobrot megvette.

Dr. Récei Sándor (Debrecen)

Öt pesti vicc

— *Jutalmat nyert a Borsszem Jankó pályázatán* —

Diagnózis

A népszerű szinpadai szerző felesége sürgősen hivatja a háziorvost.

— Doktorkám, a férjemnek valami nagy baja lehet. Egész éjjel nyugtalanul hánykolódott és közben csupa badarságot beszélt.

— Nincs semmi baj! — nyugtatta meg a háziorvos. — Készül az új operettjére.

A fizetés

— Mondd, ki tudsz jönni a havi fizetésedből?

— Ej, dehogy is! A fizetés napján úgy megrohannak a hitelezőim, hogy a hivatal kapuján sem tudok — ki-jönni a fizetésemmel...

Hangversenyen

A férj elmegy a híres dalénekesnő hangversenyére. A feleség zsúron van és az első szünet alatt érkezik a terembe. Azt kérdezi az urától:

— Nun, was kann die Sängerin? Hat sie einen schönen Cisz oder einen schönen Gisz?

— Das hat sie nicht, — válaszol a férj — aber sie hat — wunderbare Fisz!

Költészet és valóság

A házasságközvetítő áradozva dícséri a leányzót:

— Uram, ez a leány valóságos kincs. Szép, fiatal, művelt... Mit mondjak magának?... egy költemény, egy igazi klasszikus költemény.

A fiatalember megnézi a leányt és másnap magából kikeltlen állít be a közvetítőhöz:

— Maga svindler, erről a leányról meri mondani, hogy egy igazi klasszikus költemény! Hiszen sántit!

— Hisz épp ezért van igazam! — tromfolja le a közvetítőt. — *Egyik lába hosszú, a másik rövid.*

Egy operalátogató mottója:

„8 óra munka, 8 óra pihenés, 8 óra — Parsifal.”

Molnár Sándor (Budapest)

Kedves Borsszem Jankó!

Olvasom, hogy a szerb szkupstinában széklábackkal verekedtek a képviselők. No de kérem, hogyan szabad így banni a — székekkel?! Méltán büntetik meg az illetőket széksértésért. Vagy nem? Tisztelettel egy külpolitikus.

Tönödések

Seiffensteiner Solomontul



☛ Rüksügén o rebbenek küllütt edj istálló o tehéknéjinek és házrul házro járt oz elüljárásog togjoihoz, okik mind megigérték, hod meglesz oz istálló. Végre edbejült tonácskozásro oz elüljárásog és elotásították o papt o küvetelésivel. Szombaton lülld o rebbe o szúsékere és mondja: „Kóser hús ho mogábo von, oz von kóser. Tej ho külön von, oz is von kóser, de ho o kóser hús edjütt von o tejjel, oz olejan trélli, mint o disznó. Ho külön-külön beszél oz ember oz elüljárásog togjoival, mind megvon kóser, de ho üsszejünnek, oz olejan trélli, mint o disznó.” — Dill-dall ez o pénzüdjü válság meg oz illetékesek. Külön-külön mind megigéri, hod sinál rendet, de ho onkétro ünnek üssze, olejan trélli dalag gyün ki, mint o — rüksügei elüljárásog.

☛ Olvasok, hodj o felsüház togjoi nem fognak kopni füzetést. Nem küllene akkor mingyárt o tisztült nemzetjülest felsüháznok átlokítani?

☛ O budapesti Ripka-párttul o plokátokon egész sereg halott polgártul o név is olvasható. Udj látok, ez o párt nem is ongyira Ripka-párt, mint inkább Kripta-párt.

Pesti lépcsőházból

Cselédeknek, hordároknak a fölépcsön, öngyilkosjelölt kereskedőknek a melléklépcsön is tilos a följárás.

Indiszkrét kérdés

— Vajjon összeférne-e a magyar ember természetével a titkos szavazás, ha a kormány érdekeivel összeférne?

NYAKKENDŐHÁZ
IV., Kigyó-ucca és Apponyi-tér sarok.
(Klotild-palota) :: :: Telefon 71-71.

Férfifeherneműek, nyakkendők, nyúlászorkalapok, raglánok és az összes úridivatárúk a legfinomabb kivitelben. Kereskedők részére nyakkendők nagyban a legolcsóbban. A „Selyemszövőde r.-t.” gyártmányaiból állandóan gazdag választék.

Bé-lista a Lipótmezőn

(A szanulással kapcsolatosan hivatalos körökben arról tárgyalnak, hogy a lipótmezei tébolydában a betegeket alapos rostálás alá veszik és csak azokat tartják vissza, akik menthetetlenül bolondok. Az orvos kérdéseket intéz az ápoltakhoz és a kapott válaszokból megállapítja, hogy ki kerül Bé-listára és ki marad továbbra is a tébolydában.)

Orvos. — Feleljen.

Beteg. — Felelek, doktor úr, de nem magamért.

Orvos. — Nős?

Beteg. — Sokkal jobban tisztelem a nőt, semhogy feleségül vegyem.

Orvos. — Hát olyan rossz házasodni?

Beteg. — Házasodni nagyon rossz. De férjhez menni még mindig jobb, mint megnősülni.

Orvos. — Nem fél, hogy egyszer mégis csak megnősül?

Beteg. — Olyan bolond nem vagyok.

Orvos. — Amiért valaki megnősül, abból még nem következik, hogy bolond.

Beteg. — Ez doktor úrnak a meggyőződése?

Orvos (ránéz): Igen.

Beteg (szánakozó tekintettel): Doktor úr, én sajnálom önt. (Hirtelen.) Nős?

Orvos. — Már régen.

Beteg. — Fogadja részvételem.

Orvos (haraggal): Kikérem magamnak. A családi élet a társadalom talpköve... ezen épül minden...

Beteg (tapogatja az orvos fejét): Ez csak az ön rögeszméje, doktor úr...

Orvos. — Hogyan? Még azt merészeli mondani, hogy nekem van rögeszmém?

Beteg. — Üljön le, doktor úr, hadd vizsgáljam meg a térdreflexeit...

Orvos. — Én nem vagyok bolond.

Beteg. — Ezt minden bolond mondja. Esze csak annak van, aki azt hiszi magáról, hogy bolond.

Orvos (dül-tül): Azért vagyok én bolond, mert nem hiszem el magamról, hogy bolond vagyok?

Beteg. — Természetesen. Ha csak egy csöpp esze volna, azonnal rájönne, hogy bolond...

Orvos (belezavarodik): Várjon csak. Hogy is mondta? Szóval azért vagyok bolond, mert nem vagyok bolond, hogy azt higyjem magamról, hogy bolond vagyok. Ha tehát azt hiszem magamról, hogy bolond vagyok, akkor nem volnék bolond...

Beteg (vállát veregeti): Kezd egészen logikusan gondolkodni.

Orvos (folytatja): Már most ha tehát én azt hiszem magamról, hogy nem vagyok bolond, akkor én tulajdonképpen bolond vagyok, mert ha nem

Apa és fia



— Akarod, fiam, hogy megcsináljam estére az iskolai dolgozatodat?

— Nem, papa. A tanító úr azt mondta, hogy inkább én magam csináljam a hibákat.

volnék bolond, akkor bolond volnék és ha bolond volnék, akkor nem volnék bolond...

Beteg (ünnepélyesen): Ezennel Bé-listára helyezem önt...

Orvos (kétségbeesve): De hiszen én bolond vagyok!...

Beteg. — Ha bolond volna, nem mondaná... Mehet. (Kidobja.)

RIP PORT

Borbélynál

A vendég rászól a borbélysegédre:
— Végre megcsíptem! Maga — Pödör!

— Én? — hüledezik a borbélysegéd.
— Igen! Vagy nem maga pödör? — és a bajuszára mutat, amelyet a Figaró lázasan sodorint.



**Tűz ellen biztos a harcód,
Hogyha veszel **Minimax**-ot.**





LEFON: 18-08.



HUNGÁRIA
CASINO

DEMI SEC



Egy szegény kis gyermek panaszai

Megdöbbenve értesültem a lapokból, hogy Gaby Deslys hátrahagyott vagyona valami Navratil-család tart igényt. Van szerencsém (?) bejelenteni, hogy a föntnevezett család keresete közönséges szélhámos stikli.

Én vagyok egyedül boldog őse, rokona és ismerőse, sőt ha kell dédunokája szegény Gabynak. Szegény szerencsétlen anyám, drága Gaby, ha tudná, hogy meg akarják tagadni egyetlen feledhetetlen atyját! Pedig úgy-e, kedves kis Gabykám, milyen jó kislányod is voltam. Hogy ringattalak térdeimen és te hogy tépedest kis kezecskéddel ősz szakállamat. Boldog emlékek!

Nem kell nekem a pénzed, de hogy is kellene, még utánam se kellene hajítani, csak fáj, nagyon fáj, itt belül, a harmadik és hatodik bordám között, tudod, ahol a briftnsimat hordom. Olyan ürességet érzek ott, mert téged is ki akarnak tépni onnan öreg napjaim egyetlen gyámolát.

Ah, most is emlékszem még. Mintha ma lett volna. Milyen gonddal becézted, hogy kented föl a vajaskenyeret,

mielőtt iskolába mentem volna. A te áldott kezeid pofoztak meg, amikor hazahoztam az intőt, de nem fájt, oh nem, az nem fájt.

Emlékszel-e még, amikor sirtál, hogy engedjelek játszani a kis Manóval, mert olyan vígan tudott dudálni és te táncra akartál perdülni és az én áldott atyai szívem nem tudta megtagadni egyetlen leánya kívánságát.

Szép volt! Szép... És elmúlt. Elmultál te is, mint minden öröm és vedel elmúlt a boldogság utolsó reménysugara is számomra.

Ha van túlvilág, oh, én érzem, hogy van és ha van ott tinta, toll és papíros, oh, én érzem, hogy az is van, légy oly áldott és írd pár sort a párisi vizsgálóbíró bácsinak; írd meg neki, hogy én vagyok a te egyetlen kis unokád, kis pöttömke, aki sír most, mert rossz emberek ki akarják túrni... ki akarják túrni a te áldott szívedből. Tizenöt usque húsz effektív milliárd... milliárd... eee... cvikipuszit...

Adjátok vissza a mamucit... az én mamucimat...
HUMÉROSZ

Aranyköpések

A legtöbb nő az esküvőjére úgy kiöltözködik, mintha legalább is premiérre készülne.

A rosszasságra a nőnek az első impulzust a pulzusa adja meg.

A nő együtt születik a hibáival. A férfi úgy esik beléjük.
K. E.

Kis különbség

A gyöngö szívé apa valamiért megharagszik kisfiára és jól elnadragolja, A gyerek bögni kezd.

— Na ne sírj, — vigasztalja az apa — nekem sokkal jobban fáj.

— Igen, csak nem ugyanazon a helyen — szíjog szemrehányó hangon a gyerek.

Ideális házasság

Feleség. — Te haszontalan!... Mindig csak akkor csókoloz meg, amikor pénzre van szükséged.

Férj. — Szóval úgy találod, hogy nem elég gyakran öllelek?...
HUMÉROSZ

Egy harmadrész a megtalálósé

Őszönyben szarkofágot találtak. Minthogy minden talált tárgynak egy harmadrésze a megtalálót illeti, vajjon mi jut a szarkofágból neki?

Párisi vice

Mme Durand. — Eddig rendszerint katonával kaptam rajta a szakácsnőmet a konyhában.

Mme Meunier. — És most?

Mme Durand. — Most egy kommunista képviselővel.

Apró ötletek

— Dicséretet nyert a Borsszem Jankó pályázatán —

Vacsora közben

A csinos háziasszony, aki mellett az egyik vendég föl-tünően izog-mozog, miközben lábjegyzetekkel kísért bókokat ad le, megszólal:

— Micsoda fölfordult világot élünk!

— Hogy gondolja ezt, nagyságos asszonyom? — kap boldogan a szón a szerelmes szomszéd.

— Ugy, hogy manapság az emberek a szájukat járatták és a lábukkal beszélgetnek.

Búcsúzáskor

— Miért szoritotta meg úgy a kezemet, Béla?

— Azért, hogy a búcsú fájdalmas legyen.

A korzón

— Kezeit csókolom, szép asszony!

— Azt hiszem, maga jobb szeretné a csókjaimat kezelni.

Darvas Róbert (Budapest)

Mi köze hozzá?

A vonaton két kereskedő utazik. Az egyik cigarettát szí és úgy tartja a kezében, hogy minden pillanatban félni lehet attól, hogy kitégeti vele a kabátját. A másik nem tudja megállni, hogy ne figyelmeztesse erre a veszedelemre utitársát.

— Vigyázzon, kérem, mert kitégeti a kabátját!

— Mi köze hozzá!? — förmed rá a megszólított. — A maga kabátja már egy negyedórája ég és én egy szót sem szóltam.



SZERKESZTŐI ÜZENETEK



Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A Borsszem Jankó jelen számát kedden, március 24-én zártuk le. — ss. Nem lehet olyan sűrűn nyerni. Több itt az igénylő, mint a földreformnál. A karcolaton még gondolkodunk. — Vidéki. Hogy mit sütnék a pesti pékek? Azt, hogy a kenyér árát nem lehet leszállítani. De ezt azután alaposan kisütötték.

— H. M. Ezen a héten kedvetlen volt a Műzsája. Mit csinált vele? — K. L. Igaza van: tulajdonképpen nem a iőrend a fontos. A fő a rend. — Tanyai menyecske. Sose féljen, hogy az ura titokban megcsalja. Megmondták a nagyfejű politikus urak is, hogy a titkosság nem fér össze a magyar paraszt jellemével. Ha nyíltan csinálja az ura, az ellen csak nem lehet kifogása? — Haller István (Amerika.) Csakugyan olyan megbízhatatlan odakint a posta?... Még mindig nem tudja, mit csinált Tarnaleleszen? — Külügyész. Gratulálunk — a kereskedelmi minisztériumnak. — Lirai költő. Téved. Zöldségtermelőknek nem juttatnak a mezőgazdasági hitelből. — Roth-schild. Tudja ön már, hogy nekünk hitelt akar adni? — Kiváncsi Mici. Az egyiket megrajzoltatjuk. — böki. Egy-kettő betragadt. — Dr. N. A. Hát persze, hogy persze. — G. E. A rébuszka gyöngécske. — Több levélről a jövő számban.

Felelős szerkesztő: Molnár Jenő

Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkladó r.-t.

Igazgató: Szekeres Rudolf

Hunyadi János

természetes keserűvíz. Közönséges adag: Egy pohárral tele, reggel éhgyomorra. Gyermekeknek megfelelőleg kisebb adag.

A Borsszem Jankó

egy-egy régi évfolyamait magas áron megvásároljuk. Ajánlatokat levelezőlapon a kiadóba (V., Mária Valéria-u. 12) kérünk.

Képrejtvények

I.

II.



Beküldték: I. Sáy Dezső (Kúnhegyes)
II. Darvas Róbert (Budapest)

Azok az előfizetőink, akik a rejtvényeket helyesen fejtik meg, a következő ajándékokban részesülnek:

1. 10 üveg Szent István duplamalátásör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva),



2. egy nagy doboz „Virág“-féle dessert,



3. egy nagy üveg „Oceán“ James,



4. egy nagy palack „Szentgyörgyhegyi Pecsényebor“ (Püspöki uradalmi bérpincéből),



5. egy darab P. Márkus Emilia-arcápoló szappan,

Helybeli előfizetőink az ajándékokat, illetve az utalványokat kiadóhivatalunkban vehetik át d. e. 9—2-ig, vidéki előfizetőink külön értesítés nélkül kapják meg.

A Borsszem Jankó 2982. (12.) számában közölt képrejtvények helyes megjelölése:

I. Arabeszk

II. Cinterem

Előfizetőink, akik a Borsszem Jankó multheti rejtvényeit helyesen fejtették meg és ajándékot kapnak, a következők: 1. Rau R. Erzsébet (Budapest, VI., Vörösmarty-u. 49/51), akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei Szent István duplamalátásör; 2. Reményi Antal (Budapest, II., Csalogány-u. 16), akinek egy nagy doboz „Virág“-féle desszertet; 3. Földes Hugóné (Budapest, IX., Ferenc-körút 24/a), akinek egy nagy doboz „Oceán“ cukrozott gyümölcsöt; 4. Hajdú Etta (Budapest, VIII., Bérkocsis-u. 36), akinek egy nagy palack „Szentgyörgyhegyi Pecsényebor“-t; 5. Herzog Vilma (Kaposvár), akinek két doboz „Lion“-pasztát; 6. Holbauer Károly (Budapest, II., Toldy-Ferenc-u. 22), akinek két pár „Palma“-gumisarkot; 7. Helbig Béla (Budapest, VIII., Röck-Szilárd-u. 17), akinek egy üveg „Kossuth-rum“-ot; 8. Kelemen Sarolta (Kisszállás), akinek egy darab P. Márkus Emilia-szappant; 9. Widder Géza

(Budapest, VII., Abonyi-u. 4), akinek két doboz „Samum-Atlesse“-cigarettafüvet; 10. Kovács Ágostonné (Kadarkút, Somogy-m.), akinek egy doboz „Ovomaltine“-tápszert; 11. Bokk Jenő, jegyző (Vámosgyörk), akinek egy üveg „Lysiform“-ot; 12. Trojna Ferenc (Sárospatak), akinek egy nagy palack „Rapidol“ folyékony fémtisztító szert; 13. (Tiszti-kaszinó (Tatabánya), amelynek a Borsszem Jankó egy év-folyamát; 14. Máthé Mihály, ref. tanító (Büdszentmihály), akinek a „Seiffensteiner Salamon adomái“-t küldi meg a kiadóhivatal.

ANYAI INTELMEK

Az agglegény érdekes ember. A férj csak néha az, — mondjuk, ha nevetnek rajta.

Amíg egy férfi völegény, minden nő sajnálja. Ha már férj, kezdik szeretni.

Egy férfit csak a felesége tud igazán szeretni. A barátjának a felesége például.

Ha egy nő elveszti a fejét, a kevésbé becsületes megtaláló illetlen jutalomban részesül.

A gyerek olyan, mint a váltó. Az asszony a kibocsájtó s a férjnek sokszor meggyőződése ellenére is vállalni kell a kezességét.

Tartózkodj az úgynevezett „helyes“ fiúktól, leányom. Félek, hogy nem veszed észre, mikor helyesek és mikor helytelenek.

HESZ

BARANGOLÁS A SAJTÓ-DZSUNGELBEN

Lakásmizéria Csongrádon

„Jóforgalmú saroküzlet Árpád-uca 33. sz. alatt kiadó, ugyanott egy istálló is bérbe vehető szobabekéréssel.“ (A „Csongrádi Újság“ március 12-iki számának hirdetéseiből.)

Ezüstevőkészletek speciális üzlete!



Budapest, IV.

Múzeum-körút 17

Legolcsóbb szórakozás!

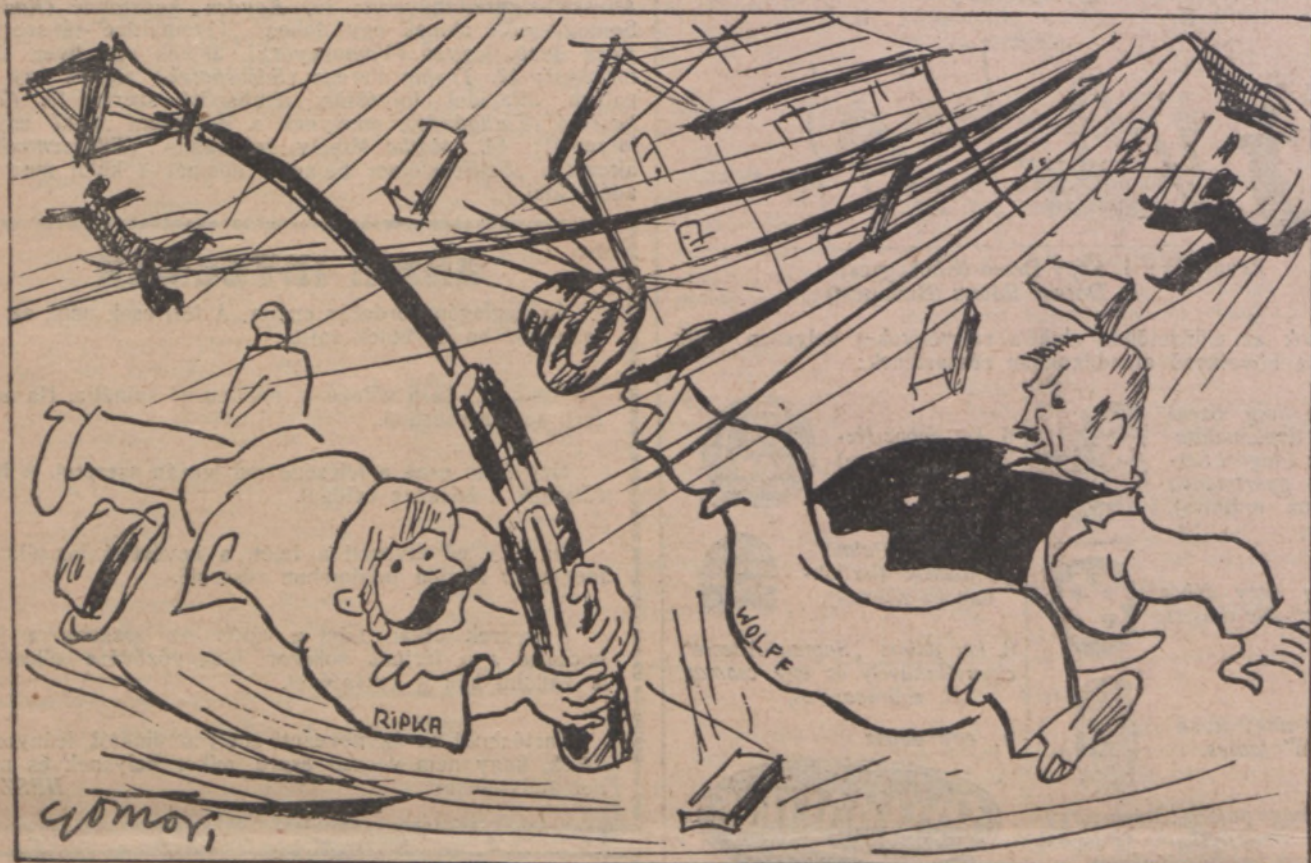
A BORSSZEM JANKÓ

híres régi évfolyamai megrendelhetők a kiadóhivatalban és a KULTURA könyvkereskedésében, VI., Teréz-körút 5. sz.

Az 1917. évf. ...	75000 kor.	Az 1920. évf. ...	75000 kor.
„ 1918. „ ...	75000 „	„ 1921. „ ...	75000 „
„ 1919. „ ...	75000 „	„ 1922. „ ...	75000 „

Szakorvosi vérgyógyító orvosi
rendelő intézet
Budapest, VII., Dohány-u. 39. Rend. d. e. II-I, d. u. 4-7.

Politikai tornádó



(Hozzánk is átsüvöltött az amerikai fürgeteg s mint tudósítónk jelenti, Wolff Károlyt elsöpörte, míg Ripka Ferenc az utolsó pillanatban egy gázlámpába kapaszkodott s ideig-óráig még tartja magát.)

Szopogasson köhögés ellen



Szent István gyógymaláta
cukorkát,

mert a tiszta Szent István maláta-kivonatból készült kiváló nyálkaoldószer enyhíti a légzőszervek lobos bántalmait.



LEGFINOMABB
GYÜMÖLCSBŐL